

נתינה

לכרוך על דוד מאיר הי"ד

אחים
לנפש
הופכים
דיכרון
למורשת

OLAMI MENTORSHIP

מזמור לדוד מזמור על דוד

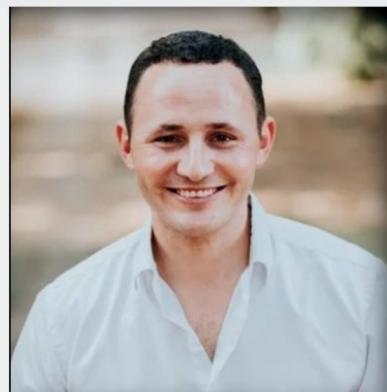
אם נרצה לתמצת במילים ספורות את אישיותו רבת הפנים של דוד, אין לנו אלא לעיין במזמור ט"ו שבספר תהלים. מזמור לדוד – מזמור על דוד.

“(א) מִזְמוֹר, לְדָוִד: ה' מִי-גִּיּוֹר בְּאֶהְלֶךְ; מִי-יִשְׁכֹּן, בְּהַר קֹדֶשׁ.

(ב) הוֹלֵךְ תַּמִּים, וּפָעַל צֶדֶק; וְדִבֵּר אֱמֶת, בְּלִבָּבוֹ.

(ג) לֹא-רָגַל, עַל-לִשְׁנוֹ--לֹא-עָשָׂה לְרַעְהוּ רָעָה; וְחִרְפָּה, לֹא-נָשָׂא עַל-קִרְבּוֹ.”

דוד - יפה תואר, חסון, בעל תושיה, מוכשר אבל לפני הכל ומעל לכל, אדם!!

מה אני או מי אני

באחד הערבים לקראת סיום המסלול ב"חידה" נעשה סבב בו כל אחד מהצוות כותב תכונה טובה על כל אחד מאנשי הצוות, כולם עיינו בפתקים אותם קבלו, נהנים מהמחמאות ומהפירגון ההדדי.

רק דוד הטיפוס האופטימי והמפרגן יצא לא מרוצה מהסבב, כמובן גם הוא קבל מחמאות מכולם, והוא אכן זכה בהן ביושר. אבל איך הוא אמר? "כתבתם מי אני, לא כתבתם מה אני" כתבתם על הכישורים, המיומנויות וההישגים, אבל לא כתבתם על ה"אני" על האדם שבי, תכונות הנפש והערכים, ובעיקר ההתנהלות לפי אותם ערכים.

ננסה לגעת באותם ערכים שדוד הביא אותם לידי ביטוי בהתנהלותו לאורך השנים, להעמיק מעט בדרך המיוחדת בה בחר ליישם, מתוך תקווה לאמץ ולהטמיע ערכים אלו בחיינו.

להפוך זיכרון למורשת.

פועל צדק

דוד היה בראש ובראשונה "פועל צדק".

פועל – הוא מעולם לא חיכה שיבקשו ממנו, כשזיהה צורך, הוא כבר היה שם לנסות לעזור.

צדק – כי גדולה גמילות חסדים יותר מהצדקה – תמיד הוא ידע להגיש עזרה בגופו או בממונו, במילה טובה ובחיוך, תמיד ידעת שאפשר לסמוך עליו. וכשצריך אותו, הוא יהיה בזמן ובמקום הנכון.

אחת התכונות שאפיינו את דוד, היא היכולת לחוות את רגשותיו של הזולת ולאתר את הצרכים הנפשיים של הסובבים אותו, לפעמים אף יותר ממה שהם ידעו לזהות בעצמם.

בחרנו שני סיפורים הנותנים חרך צר לאישיותו המופלאה של דוד.

כשדוד היה בחור צעיר בתיכון התארגן מסע אופניים ממערת המכפלה לכותל המערבי, אחד הנערים החליט לעשות את המסלול בריצה במקום על אופניים, כשני ק"מ לפני סיום המסלול אותו נער נעצר באפיסת כוחות בלי יכולת להמשיך. הנער לא היה מחבריו הקרובים של דוד אך כשדוד עבר לידו, הוא מיד נעצר לברר במה ניתן לעזור, הנער שיתף את דוד במצבו. דוד הבין שאם הנער לא ימשיך במסלול הוא יישאר עם תחושת אכזבה והחמצה שתלווה אותו גם בהמשך, דוד ללא היסוס ויתר על האפשרות להמשיך במסלול בקצב של כולם. הוא שכנע את הנער להמשיך איתו ביחד, ירד מהאופניים, וכך כשיד אחת על האופניים ויד אחת תומכת את חברו, במחזורים של 20 שניות ריצה 20 שניות הליכה הם סיימו את המסלול.

**מפסיד בתחרות
אך מנצח באתגר האמיתי – מבחן הרעות.**

ועוד סיפור קטן:

ספור שספרה אחר מותו אחת משכנותיו, בשנים האחרונות דוד גר בשכונת נחלאות בירושלים. באחד הערבים הבחינה אחת מהשכנות ביצור משונה המשוטט במרפסת שלה. מבוהלת, העלתה הודעה בקבוצה השכונתית, בבקשת עזרה. תוך דקות מועטות דוד היה כבר בביתה, מוודא שהכל בסדר ושניתן לחזור לשגרה. אך לפני שהוא יצא מהדירה הוא הבחין שהשכנה עדיין נסערת, דוד הציע לה להגיע אליהם לדירה, לשבת לשתות משהו כדי להירגע ולחזור הביתה שלוהה.

"כְּאֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, עָשָׂהוּ לְנוֹתֵן וְנוֹטֵל, כֹּחַ הַנְּתִינָה הוּא כֹחַ עֲלִיּוֹן מִמֵּדוֹת יוֹצֵר הַכֹּל - בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְרַחֵם וּמֵיטִיב וְנוֹתֵן מִבְּלִי קֶבֶל דָּבָר בְּתִמְנוּנָה, הֵן לֹא יִחְסֹר לוֹ [=לְאֱלֹהִים] כָּלוּם... וְכֵךְ עָשָׂה אֶת הָאָדָם כְּכֹתוֹב בְּצֵלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם כִּי יוּכַל לְרַחֵם וּלְהֵיטִיב וּלְתֵן.

אֲבָל כֹּחַ הַנְּטִילָה הוּא אֲשֶׁר יִתְאַוֶּה הָאָדָם לְמַשָּׁךְ אֵלָיו אֶת כָּל הַבָּא בְּתַחֲמוֹ כֹּחַ זֶה הוּא אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּנֵי הָאָדָם "אֲהַבְתָּ עַצְמוֹ" וְהוּא שֶׁרֶשׁ כָּל הָרָעוֹת."

(מכתב מאליהו - חלק א עמ' 32)

הנתינה הנכונה היא לא סתם לתת, הנתינה חייבת להיות מושכלת, מתוך הבנה אמיתית בחוסר והדרך למלא אותו.

"אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל [=האדם הנזקק]"
[תהלים מא] אָמַר רַבִּי יוֹנָה אֲשֶׁרִי נוֹתֵן אֶל דָּל
אֵין כָּתוּב כָּאֵן אֶלָּא אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל [=פועל בשכל]
אֶל דָּל הָיִי [=היה] מִסְתַּכֵּל בּוֹ הֵיֵאָדָּ לְזָכוֹת
עֲמוֹ."

(ילקוט שמעוני תורה פרשת בהר רמז תרסה)

"אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁכֵּל וְהַבִּין אֶל
צֶרֶד הַדָּל [=האדם הנזקק] וְאֵיךְ יוֹעִילָהּ
[=יועיל לו]:"

(אלשיך שמואל א' פרק י"ח)

חבר שלי פשט את הרגל. בפני עומדות שתי אפשרויות:

ב.

להלוות לו מתנה
100000 ₪ בתנאי שישקיע
אותם בפיתוח עסק, ויחזיר
לי אותם עוד שנה.

א.

להעניק לו מתנה
100000 ₪
שיהיה לו איך
לגמור את החודש.

מה האפשרות היותר מוסרית לדעתך?

אל תתן לו דג תשאיל לו חכה.

הצורה הכי טובה לעזור לאחרים היא:
לתת לאחר את היכולת להתפרנס לבד
ולהיות עצמאי.

“שִׁמְנָה מַעֲלוֹת יֵשׁ בַּצִּדְקָה זֶה לְמַעַלָּה מֵזֶה,
מַעַלָּה גְדוֹלָה שְׁאִין לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה, זֶה
הַמַּחֲזִיק בְּיַד יִשְׂרָאֵל שְׁמֹד [=שְׁנֵהִי עֲנִי]
וְנוֹתֵן לוֹ מִתְּנָה אוֹ הַלְוָאָה אוֹ עוֹשֶׂה עִמּוֹ
שְׁתִּיפוֹת אוֹ מִמְצִיא לוֹ מְלָאכָה כְּדִי לַחֲזֹק אֶת
יָדוֹ עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְבָרִיּוֹת לִשְׂאוֹל, וְעַל זֶה
נֶאֱמַר וְהִחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְחִי עִמָּךְ כָּל־יְמֵי
הַחֲזֹק בּוֹ עַד שֶׁלֹּא יִפּוֹל וַיִּצְטָרֵךְ.”

(רמב"ם מתנות עניים פרק ז')

“אָמרוּ "גִּדּוּלָה גְּמִילוֹת חֲסָדִים יוֹתֵר מִן הַצִּדְקָה, שֶׁהַצִּדְקָה לְעֵנִיִּים וּגְמִילוֹת חֲסָדִים בֵּין לְעֵנִיִּים בֵּין לְעֹשִׂירִים. עַל כֵּן אָמְרוּ: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים. וְהִנֵּה הַצִּדְקָה בְּמִמוֹנוֹ וּגְמִילוֹת חֲסָדִים בֵּין בְּגוֹפוֹ בֵּין בְּמִמוֹנוֹ, כִּי חַיֵּב אָדָם לְטָרַח בְּדְרִישַׁת טוֹב לַעֲמוֹ וּלְשִׁקָּד בְּעֲמַל נַפְשׁוֹ עַל תַּקְנֵת חֲבֵרוֹ אִם יָד [עֵנִי] וְאִם עֹשִׂיר, וְזֹאת מִן הַחֲמוּרוֹת וּמִן הָעֲקָרִים הַנִּדְרָשִׁים מִן הָאָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר "הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה טוֹב וּמַה ה' דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֵסֶד".

(שערי תשובה שער ג' אות י"ג)

“וְכֹאֲשֶׁר תִּקְוִים מִן הַסֵּפֶר תַּחֲפֹשׂ בְּאֲשֶׁר לְמַדָּתְךָ
אִם יֵשׁ בּוֹ דָּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיְמוֹ.”
(אגרת הרמב"ן)